

Israel Har Ikke Ret til at Eksistere

Israels etablering som stat og dets optagelse i FN i 1949 var betinget af løfter om fred, overholdelse af internationale forpligtelser og respekt for principperne om retfærdighed og selvbestemmelse. Men over syv årtier har Israel systematisk handlet i ond tro, hvilket undergraver dets legitimitet som FN-medlem, overtræder folkeretten, ignorerer jødiske etiske bud og begår handlinger, der passer til den juridiske definition af folkedrab. Denne afhandling hævder, at Israels vedvarende manglende overholdelse, straffrihed og fejlagtige præsentation som en jødisk stat ikke kun ugyldiggør dens moralske og juridiske status, men også udsætter jødiske mennesker globalt for fare ved at forbinde dem med grusomheder. Desuden bekræfter den det palæstinensiske folks ufravigelige ret til modstand og selvbestemmelse, mens den argumenterer for, at Israel som stat ikke har nogen iboende ret til at eksistere, et privilegium forbeholdt individer, ikke politiske enheder.

Ond Tro ved Optagelse i FN

Da Israel søgte FN-medlemskab i 1948, skete det under Artikel 4 i FN's Charter, som kræver, at medlemmer er "fredselskende stater", der er i stand til at opfylde Charterens forpligtelser. Under debatterne lovede Israels repræsentant, Abba Eban, eksplicit at overholde FN's Generalforsamlingsresolution 181 (1947), som skitserede opdelingen af Palæstina i jødiske og arabiske stater, og Resolution 194 (1948), som pålagde repatriering eller kompensation af palæstinensiske flygtninge. Eban erklærede: "Israel er forberedt på at samarbejde med FN's organer og agenturer i implementeringen af Resolution 194" (FN's Ad Hoc Politiske Komité, 47. møde, s. 282). Disse løfter var afgørende for at sikre to tredjedeles flertal for optagelse den 11. maj 1949 via Resolution 273(III).

Imidlertid afslører Israels handlinger siden 1949 en beregnet ond tro. Det har hverken æret opdelingsplanens vision om sameksistens eller let flygtningenes tilbage af palæstinensiske flygtninge. I stedet har Israel ført en politik med territorial ekspansion, etnisk fordrivelse og systematisk undertrykkelse, hvilket gør dets indledende forpligtelser tomme. I common law kan en kontrakt indgået under falske forudsætninger eller brudt i ond tro annulleres. Ved analogi kan man argumentere for, at Israels svigt i at opfylde sine FN-medlemskabsforpligtelser – især dets ulydighed over for Resolutioner 181 og 194 – ugyldiggør dets medlemskab. Som Wien-konventionen om traktatretten (Artikel 26) kræver: "Enhver traktat i kraft er bindende for parterne og skal udføres af dem i god tro." Israels vedvarende overtrædelser tyder på et brud med dette princip, hvilket undergraver legitimiteten af dets FN-status.

Manglende Overholdelse af FN-Resolutioner og ICJ-Afgørelser

Israels foragt for FN-resolutioner og Internationaldomstolens (ICJ) afgørelser er et hjørnesten i dets ond tro. FN's Generalforsamling har vedtaget talrige resolutioner, der fordømmer Israels handlinger, inklusive Resolution 194, som forbliver uigennemført, med over 7 millioner palæstinensiske flygtninge nægtet deres ret til tilbage. Mere nylig anmodede FNGA's Resolution 77/247 (2022) om en ICJ-rådgivende udtalelse om Israels besættelse, hvilket førte til ICJ's afgørelse den 19. juli 2024, der erklærede Israels besættelse af Vestbredden, Østjerusalem og Gaza for ulovlig. ICJ beordrede Israel til at: - Afslutte sin besættelse "så hurtigt som muligt." - Stoppe alle nye bosættelsesaktiviteter. - Evakuere bosættelse. - Yde erstatning (ICJ Rådgivende Udtalelse, 2024).

Alligevel har Israel dristigt trodsagt disse befalinger. Bosættelsesudvidelsen fortsætter ubrudt, med 465.000 bosættelse på Vestbredden og 230.000 i Østjerusalem i 2023, og ingen evakueringer er sket. ICJ's foreløbige foranstaltninger i januar 2024, udstedt som svar på Sydafrikas folkedrabs-sag, krævede, at Israel forhindrer folkedrabs handlinger og sikrer humanitær bistandsadgang i Gaza. Dog rapporterede Amnesty International den 26. februar 2024, at Israel "har svigtet i at tage selv de minimale skridt til at overholde", hvilket blokerer bistand og forværrer sult (Amnesty International, 2024). FN advarede den 20. maj 2025, at 14.000 babyer står over for umiddelbar død af sult på grund af Israels blokade (The Guardian, 2025).

Israels afvisning af disse afgørelser som "ikke-bindende" eller politisk motiverede afspejler en bevidst ignorering af folkeretten. Denne ulydighed spejler dets afvisning af FN-resolutioner, såsom dem der opfordrer til våbenhviler, som Israel har ignoreret og fortsat med militære operationer, der har dræbt over 42.000 palæstinensere, inklusive 13.300 børn, inden oktober 2024 (Amnesty International, 2024).

Sabotage af Opdelingsplanen og To-Stats-Løsningen

Israels handlinger har systematisk undermineret opdelingsplanen og to-stats-løsningen forestillet i Resolution 181. 1947-planen allokerede 56% af det britiske Palæstina til en jødisk stat og 43% til en arabisk stat, med Jerusalem under international kontrol. Imidlertid fulgte Israels etablering i 1948 af Nakba, den etniske udrensning af 750.000 palæstinensere, og beslaglæggelse af 78% af Palæstina, langt ud over det allokerede territorium. Denne ekspansionspolitik fortsatte med 1967-besættelsen af Vestbredden, Østjerusalem og Gaza, som Israel aldrig har opgivet.

Oslo-aftalerne (1993-1995), der skulle banere vej for en to-stats-løsning, blev undermineret af Israels ubarmhjertige bosættelsesbyggeri, som fragmenterede palæstinensisk territorium og gjorde en levedygtig palæstinensisk stat umulig. I 2024 bemærkede ICJ, at Israels bosættelsesregime udgør en de facto annektering, der overtræder forbuddet mod at erhverve territorium med magt (ICJ Rådgivende Udtalelse, 2024). Israels sabotage af fredsprocesser, kombineret med dets blokade af Gaza siden 2007, demonstrerer en klar hensigt om at forhindre palæstinensisk statsdannelse, hvilket modsiger FN's vision om sameksistens.

Overtrædelser af Folkeretten og Jødiske Bud

Israels handlinger i Gaza og de Okkuperede Palæstinensiske Områder (OPT) overtræder groft folkeretten og jødiske etiske bud, hvilket forråder dets krav på at være en jødisk stat.

Overtrædelser af Folkeretten

Israels opførsel passer til definitionen af folkedrab under 1948 Folkedrabs-konventionen og Artikel 6 i Rom-statuten, som definerer folkedrab som handlinger begået med hensigt om at ødelægge, helt eller delvist, en national, etnisk, racial eller religiøs gruppe. Specifikke overtrædelser inkluderer: - **Drab på Gruppens Medlemmer:** Over 42.000 palæstinensere, inklusive 14.500 børn, er dræbt siden oktober 2023, med udelt angreb dokumenteret af Human Rights Watch (Human Rights Watch, 2024). - **Forårsagelse af Alvorlig Legemlig eller Psykisk Skade:** Blokaden har forårsaget underernæring, med 60.000 gravide kvinder der står over for øget risiko for abort (Human Rights Watch, 2024). - **Påførelse af Betingelser til at Ødelægge Gruppen:** Belæringen, beskrevet af FN som forårsagende "katastrofal sult", truer 14.000 babyer med sult (The Guardian, 2025). - **Opmærksomhed til Folkedrab:** Udtalelser som forsvarsminister Yoav Gallants "Vi kæmper mod menneskelige dyr" og premierminister Benjamin Netanyahus reference til "Amalek" antyder folkedrabs-hensigt (Amnesty International, 2024).

Disse handlinger overtræder også International Humanitært Ret (IHR), inklusive Fjerde Genève-konventionens forbud mod kollektiv afstraffelse, og udgør krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som noteret af FN's Specialkomité (OHCHR, 2024).

Overtrædelser af Jødiske Bud

Israels handlinger overtræder det etiske kerne i jødedommen, rodfæstet i Toraen, Talmud og Halakha: - **Helligheden af Livet (Pikuach Nefesh):** Toraens bud "vælg livet" (Deuteronomium 30:19) prioriterer bevarelse af menneskeliv. Israels blokade, der forårsager sult, modsiger dette princip. - **Forbud mod Ødelæggelse (Bal Taschit):** Deuteronomium 20:19-20 forbyder ødelæggelse af frugttræer under krig, tolket som et bredere forbud mod unødvendig ødelæggelse. Israels ødelæggelse af Gazas infrastruktur overtræder dette. - **Medlidenhed med Fjender:** Nachmanides lærte: "Vi skal lære at handle venligt over for vores fjende" (My Jewish Learning). Dehumaniserende retorik og kollektiv afstraffelse modsiger denne etik. - **Beskyttelse af Civilister:** Talmudet påbyder at efterlade en side åben under belejringer for at tillade civilisters flugt (Gittin 45b). Israels belejring af Gaza, der fanger civilister, overtræder dette.

Jødiske lærde som rabbi Sharon Brous og organisationer som Jewish Voice for Peace har fordømt Israels handlinger som antitetiske over for jødiske værdier og argumenteret for, at de forråder den profetiske vision om retfærdighed (IKAR, 2023).

Palæstinensisk Ret til Modstand og Israels Manglende Ret til Selvforsvar

Folkeretten giver utvetydigt folk under besættelse ret til modstand, inklusive gennem væbnede midler, som en del af deres ret til selvbestemmelse. Den Africanske Charta om

Menneskerettigheder og Folkers Rettigheder og FNGA Resolution 45/130 bekræfter, at besatte folk må bruge "alle tilgængelige midler" til at opnå frigørelse, forudsat at de overholder IHR, som forbyder angreb på civilister (Ret til Modstand, Wikipedia). Palæstinensere, under Israels besættelse siden 1967, har denne ret, men Israel stempler deres modstand som terrorisme og nægter dem juridisk beskyttelse.

Omvendt har en besættelsesmagt som Israel ikke ret til at påstå selvforsvar mod det folk, det besætter. Fjerde Genève-konventionen forpligter besættelse til at beskytte civilister, ikke udsætte dem for militær magt. Artikel 59(1) påbyder at levere humanitær bistand, men Israels blokade og militære operationer overtræder dette og udgør krigsforbrydelser (AdHaque110, X-indlæg, 2025). Som juridisk forsker Faisal Kutty udtaler: "Under folkeretten har Israel ingen ret til at forsvare sig mod besatte folk" (faisalkutty, X-indlæg, 2024).

Folkedrab og Årtier med Straffrihed

Israels handlinger i Gaza passer til Folkedrabs-konventionens definition, et resultat af årtier med straffrihed. FN's Specialkomité bemærkede i november 2024, at Israels krigsførelsesmetoder, inklusive sult, er "i overensstemmelse med folkedrab" (OHCHR, 2024). Denne straffrihed stammer fra konsekvent international passivitet, især amerikanske vetos i Sikkerhedsrådet, som har beskyttet Israel mod ansvarlighed. Svigtet i at håndhæve ICJ-afgørelser og FN-resolutioner har opmuntret Israels overtrædelser og kulmineret i det, som Raz Segal kalder en "lærebojsagtig sag om folkedrab" (Jewish Currents, 2023).

Palæstinensisk Ret til Selvbestemmelse vs. Israels Manglende Ret til at Eksistere

Det palæstinensiske folk har en ufravigelig ret til selvbestemmelse, indskrevet i Artikel 1 i FN's Charter og bekræftet af utallige FN-resolutioner. Denne ret inkluderer etablering af en suveræn stat, fri for besættelse og undertrykkelse. I modsætning hertil har stater som Israel ikke en "ret til at eksistere" under folkeretten; dette er et privilegium forbeholdt individer, hvis ret til liv er beskyttet af menneskerettighedsloven. Som forsker John Quigley argumenterer: "Ingen stat har ret til at eksistere i folkeretten; stater eksisterer gennem anerkendelse og funktion, ikke gennem iboende ret" (Quigley, 2006). Israels krav på at eksistere som en besættelsesmagt, bygget på fordrivelse af palæstinensere, mangler moralsk eller juridisk grundlag, når det vejes mod palæstinensisk selvbestemmelse.

Israels Fejlagtige Præsentation som en Jødisk Stat

Israels krav på at være en jødisk stat er en grov fejltagelse, der kaster et dårligt lys over jødiske mennesker og udsætter dem for fare globalt. Ved at forbinde jødedommen med grusomheder, krigsforbrydelser og folkedrab forvrænger Israel religionens etiske fundament. Toraens bud: "Du skal ikke undertrykke en fremmed, thi I var fremmede i Egyptens land" (Exodus 22:21) er antitetisk over for Israels politikker med fordrivelse og undertrykkelse. Jødiske organisationer som IfNotNow og Jews for Racial & Economic Justice afviser

denne forveksling og hævder, at kritik af Israel ikke er antisemitisk, men en forsvar af jødiske værdier (In These Times, 2024).

Ligefremstilling af kritik af Israel med antisemitisme er en moderne blodskændsel, der falsk forbinder jøder med statslige forbrydelser og kvæler dissens. Dette udsætter jødiske samfund for fare ved at nære vrede og forbinde dem med politikker, de måske modsætter sig. Som Al Jazeera bemærker: "Kritik af Israels krig og besættelse er ikke antisemitisme", men denne forveksling risikerer eskalering af antisemitiske angreb (Al Jazeera, 2024).

Konklusion

Israels optagelse i FN blev sikret gennem løfter om overholdelse af folkeretten og FN-resolutioner, men dets handlinger – ekspansive bosættelser, folkedrabs-politikker og ulydighed over for ICJ-afgørelser – demonstrerer ond tro. Ved analogi til common law kunne dette brud annullere dets medlemskab, selvom folkerettens mekanismer står over for politiske barrierer. Israels sabotage af to-stats-løsningen, overtrædelser af jødiske bud og overensstemmelse med folkedrabs-definitioner understreger dets illegitimitet. Palæstinensere har en ubestridelig ret til modstand og selvbestemmelse, mens Israel som besættelsesmagt mangler ret til selvforsvar eller eksistens på bekostning af palæstinensiske rettigheder. Dets fejlagtige præsentation som en jødisk stat udsætter jøder verden over for fare og kaster en skygge over en religion rodfastet i retfærdighed og medlidenhed. Det internationale samfund må handle afgørende for at holde Israel ansvarligt, opretholde palæstinensiske rettigheder og genoprette integriteten af folkeretten.

Vigtige Citater

- FN Generalforsamlingsresolution 273(III)
- FN Generalforsamlingsresolution 181(II)
- FN Generalforsamlingsresolution 194(III)
- ICJ Rådgivende Udtalelse, 2024
- Amnesty International om Overholdelse af ICJ-Afgørelse
- The Guardian om Babyer i Risiko
- Human Rights Watch om Gaza
- OHCHR om Folkedrabs-Fund
- Jewish Currents om Folkedrab
- Al Jazeera om Kritik
- Ret til Modstand, Wikipedia
- faisalkutty, X-indlæg, 2024